

Смаглявість від того вогню

Євген Маланюк

Юрієві Дараганові

На Ольшанськiм кладовищі в Празі,
в місці, де була могила Юрія Дарагана,
поховано якусь жінку.
Хрест валяється на стежці.

З часописів 1936 р.

Смаглявість від того вогню,
Грузинські очі, сухість вилиць,
Слова, що цокали і бились,
Продзьобуючи вихід дню.

Раз — орлій клекіт, раз — стріла,
Раз — вірна куля. І ніколи
Не змусив хам короткочолій
Схилити гордого чола.

Гірська душа зійшла в степи,
Де вітер, і козацькі чоти,
І щось, либонь, від Дон-Кіхота,
Бувало, в постаті тремтить.

Щось старовинне, щось п'янке,
Як пісня, як лицарство й слава,
Щось разом ніжне і тужаве,
Мов криця — тверде і крихке.

І от, ударив буревій
В пориві хижої нестями
Й засипав мертвими снігами
Вогонь очей і ніжність вій...

Лиш десять літ — і вже по всім.
Серця сліпі! Серця калічні!

Коротка ця хахлацька вічність,
Непевна і гірка, як дим.